

Rýchory s 8.D

Dne 4. 10. (čtvrtek) a 5. 10. (pátek) 2018 jsme my, 8. D, absolvovali dvoudenní výlet na Rýchory v Krkonoších. Pobyt byl dotován z projektu Implementace Krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání v Královéhradeckém kraji I. Všichni strašně moc děkujeme, že byla vybrána zrovna naše třída, protože jsme si to všichni moc užili. Ubytování jsme byli na Rýchorské boudě, kde o nás bylo řádně postaráno. Jak z hlediska ubytování, tak z hlediska stravy. Ve čtvrtek jsme vyjeli od školy objednaným autobusem do Žacléře, odkud nás čekal výšlap na Rýchorskou boudu. Trasa byla dlouhá 7 km. Myslím si, že i když jsme častokrát nadávali, že je to daleko, tak jsme si tu cestu krásnou přírodou užili.

Na boudě na nás čekal výborný oběd. Po obědě a hodinovém odpočinku nás čekaly venku různé hry. Hráli jsme na babu, kde se většina díky padání pěkně zamazala. Dále jsme hráli tzv. „Minutové rande“, kdy jsme se ve dvojicích vždycky dvě minuty spolu bavili na určené téma a po dvou minutách jsme se vystřídali. Já osobně si myslím, že jsme se o sobě dozvěděli plno zajímavých věcí. Následoval úkol „Koloběžky první“. Jelikož naše paní asistentka a pan učitel třídní měli narozeniny, tak jsme se rozdělili na tři skupinky a jeden z té skupinky k nim měl přijet jako Koloběžka ke králi. Musím říct, že naše výtvořky byly pozoruhodné a vtipné. Pak nám učitelé dali opět volno až do večera. Po večeri následovali nějaké společenské hry. Asi naše nejoblíbenější byla hra „Sedánky“. No a na takovémto výletě samozřejmě nesmí chybět stezka odvahy. Než jsme se jí dočkali, stálo nás to velké úsilí, poněvadž do jejího začátku jsme nesměli usnout a museli se každou půlhodinu hlásit u učitelů, že ještě pořád nespíme. A konečně začátek byl tady. Dobrá volba bylo teple se obléct, poněvadž venku už byla pěkná zima. Zároveň jsme si pěkně zopakovali souhvězdí. Když se všichni shromáždili před boudou, už byla tma jako v pytli. S baterkami nás čekal skupinový úkol. V určitém úseku v lese najít 32 kartiček, které pak dohromady dávali jednu zprávu. Nepodařilo se nám najít jednu kartičku. Hledání nám vydrželo hodinu, pak jsme to vzdali a šli do boudy vyluštit šifru. Konečný vzkaz měl znění: „Večerka! Přejeme vám dobrou noc!“. Byli jsme spokojeni. Tedy hlavně proto, že už jsme konečně mohli ulehnout do peřin. Druhý den byl budíček v 7:45. Poté následovala snídaně. Po snídani jsme se v rámci rozcvičky vydali hledat onu ztracenou kartičku. Bohužel opět neúspěšně. Užívali jsme

ještě horského vzduchu a přírody. Nesměl chybět ani čas na fotky. I to holky zvládly. Pak už jenom zbývalo zabalit, naobědvat se a vyrazit. A tak se i stalo. Poděkovali jsme majitelům a vydali se na zpáteční cestu do Žacléře Rýchorským pralesem. A až teď se nám podařilo najít onu ztracenou kartičku. Je nám doteď záhadou, jak se tam tak najednou ocitla. Na zpáteční cestě jsme viděli plno krásné přírody a bunkry. Jeden byl dokonce poctěn i naší návštěvou. Cílovou památkou byla rozhledna Eliška. Pak následovala už jenom cesta domů. Na závěr bych jenom chtěla poděkovat mé bezvadné třídě, Královehradeckému kraji a taky především pedagogickému dozoru, který musel mít v nějakých chvílích nervy ze železa. Tedy konkrétně: Mgr. Tomáš Nosek, Bc. Růžena Říhová a PhDr. Monika Voleská.

Anna Tulachová, (8. D)